

**ПОЛОЖЕННЯ ПРО ПОРЯДОК
ПІДГОТОВКИ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ
ОСВІТИ СТУПЕНЯ ДОКТОРА
ФІЛОСОФІЇ**

В

**КИЇВСЬКОМУ ІНСТИТУТІ СУЧАСНОЇ
ПСИХОЛОГІЇ ТА ПСИХОТЕРАПІЇ**

*Затверджено Вченою радою
Київського інституту
сучасної психології та
психотерапії
(протокол № 1
від 30 серпня 2018 р.)*

*Голова Вченої ради
Б. Г. Херсонський*

Київ
КІСПП

2018

Вступ

Порядок підготовки здобувачів ступеня доктора філософії розроблено відповідно до Конституції України, Закону України «Про вищу освіту», Постанови Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 «Про затвердження Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)», Порядку присвоєння вчених звань. Затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 19 серпня 2015 р. № 656. «про Положення «Про порядок присудження наукових ступенів», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 липня 2013 р. № 567 (зі змінами), нормативних документів Київського інституту сучасної психології та психотерапії.

Цей порядок визначає механізм підготовки здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) та науковому рівнях вищої освіти з метою здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії (далі – здобувачі).

1. Загальні положення

1.1. Підготовка здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) та науковому рівнях вищої освіти з метою здобуття ступеня вищої освіти доктора філософії в Інституті здійснюється за такими формами:

- аспірантура за очною (денною) формою навчання;
- поза аспірантурою (для викладачів та співробітників КІСПП, як професійно проводять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність).

Доктор філософії – це освітній і водночас перший науковий ступінь, що здобувається на третьому рівні вищої освіти на основі ступеня магістра. Ступінь доктора філософії присуджується спеціалізованою вченою радою вищого навчального закладу або наукової установи в результаті успішного виконання здобувачем

вищої освіти відповідної освітньо-наукової програми та публічного захисту дисертації у спеціалізованій вченій раді.

Аспірант – особа, зарахована до Інституту для здобуття ступеня доктора філософії.

Здобувач – особа, яка здобуває вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою без переривання трудової діяльності і Інституту або під час перебування у творчій відпустці.

Нормативний строк підготовки доктора філософії в аспірантурі становить чотири роки.

1.2. Підготовка в аспірантурі здійснюється:

- за рахунок коштів юридичних чи фізичних осіб (на умовах контракту, зокрема за кошти грантів, які отримав університет на проведення наукових досліджень, за якими передбачається підготовка здобувачів вищої освіти доктора філософії).

1.3. Підготовка докторів філософії може здійснюватись за освітньо-науковою програмою, узгодженою між Інститутом і науковими установами, виконання навчального плану здійснюється інститутом, а забезпечення проведення наукових досліджень згідно з індивідуальним планом наукової роботи здійснюється науковою установою або Інститутом разом з науковою установою.

1.4. Для врегулювання відносин між аспірантом та університетом укладається договір.

1.5. Науково-методичне забезпечення та організацію підготовки здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) та науковому рівнях здійснює вчена рада КІСПП.

2. Права та обов'язки аспірантів

2.1. Аспіранти користуються правами здобувачів вищої освіти, визначеними Законом України «Про вищу освіту». З метою належного проведення наукових досліджень аспіранти і докторанти також мають право на:

- вільний доступ до всіх видів відкритої наукової інформації, наявної у ЗВО (наукових установах), бібліотеках і державних архівах України;
- отримання методичного і змістовного наукового консультування щодо власного дослідження від наукового керівника (консультанта), для аспірантів – на чіткий розподіл обов'язків між науковими керівниками у разі призначення вченою радою двох керівників;
- безпечні та нешкідливі умови для проведення наукових досліджень, забезпечення належно обладнаним місцем для наукової роботи;
- академічну мобільність, що реалізується відповідно до Положення про порядок реалізації права на академічну мобільність. Затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 серпня 2015 р. №579;
- академічну відпустку, зокрема за станом здоров'я, у зв'язку з вагітністю та пологами, для догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, відповідно до законодавства.

2.2. Аспіранти зобов'язані виконувати всі обов'язки здобувачів вищої освіти, визначені Законом України «Про вищу освіту». З метою забезпечення належного проведення наукових досліджень аспіранти також зобов'язані:

- дотримуватися морально-етичних норм і стандартів поведінки дослідників у відповідній галузі (професії), встановленим Інститутом;
- виконувати індивідуальний план наукової роботи та індивідуальний навчальний план, систематично звітувати про хід виконання на засіданні кафедри;
- захистити в установленій строк свої наукові досягнення у вигляді дисертації у спеціалізованій вченій раді.

2.3. Покладання Інститутом на аспіранта обов'язків, не пов'язаних з виконанням відповідної освітньо-наукової програми та підготовкою дисертації, забороняється.

3. Порядок та умови вступу до аспірантури

Вступ до аспірантури здійснюється на конкурсній основі відповідно до цього порядку, умов прийому на навчання до ЗВО, затверджених МОН України та правил прийому до КІСПП.

Правила прийому до аспірантури затверджуються вченою радою Інституту на основі умов прийому на навчання до ЗВО і відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261 «Порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)» та в установлені строки оприлюднюється на офіційному веб-сайті КІСПП.

Правила прийому до Інституту діють протягом відповідного навчального року.

Підготовка в аспірантурі передбачає виконання особою відповідної освітньо-наукової програми за певною спеціальністю та проведення власного наукового дослідження. Невід'ємною складовою освітньо-наукової програми аспірантури є підготовка та публікація наукових статей.

Аспіранти проводять наукові дослідження згідно з індивідуальним планом наукової роботи, в якому визначаються зміст, строки виконання та

обсяг наукових робіт, а також запланований строк захисту дисертації протягом строку дисертації потягом строку підготовки в аспірантурі.

Індивідуальний план наукової роботи погоджується здобувачем з його науковим керівником (консультантом) та затверджується вченою радою протягом двох місяців з дня зарахування аспіранта до Інституту. Індивідуальний план наукової роботи є обов'язковим до виконання здобувачем відповідного ступеня і використовується для оцінювання успішності запланованої наукової роботи.

Порушення строків виконання індивідуального плану наукової роботи без поважних причин, передбачених законодавством. Може бути підставою для ухвалення вченою радою рішення про відрахування аспіранта.

Підготовка в аспірантурі завершується захистом наукових досягнень аспіранта у спеціалізованій вченій раді.

- 3.1. Основною формою підготовки здобувачів ступеня доктора філософії на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти є аспірантура.
- 3.2. До аспірантури на конкурсній основі приймаються особи, які здобули вищу освіту ступеня магістра (освітньо-кваліфікаційний рівень «спеціаліст»). До вступних випробувань допускаються особи, які вчасно подали всі необхідні для вступу документи згідно з правилами прийому, а саме:
  1. Заяву.
  2. Анкету.
  3. Копія паспорта.
  4. Копія диплома магістра (або спеціаліста) із зазначенням здобутої спеціальності та Додатку до диплому. Особи, які здобули відповідну освіту за кордоном, подають копію

диплома, його переклад, завірений в установленому порядку та свідоцтво про його визнання.

5. Копія військового квитка або посвідчення про приписку – для військовозобов'язаних.
6. Посвідчення про складання кандидатських іспитів (за наявності).
7. Рекомендацію Вченої ради ЗВО щодо вступу до аспірантури (за наявності).
8. Рішення кафедри щодо передбачуваного напрямку наукового дослідження на наукового керівника.
9. Медичну довідку про стан здоров'я за формою 086/о
10. Фотокартку 3x4.
11. Копію трудової книжки, завірену печаткою відділу кадрів за місцем роботи.
12. Автобіографію.
- 13.Список опублікованих праць, винаходів або дослідницьку пропозицію.
14. Копію ідентифікаційного коду.

Приймальна комісія може відмовити особі в допуску до проходження вступних випробувань до аспірантури виключно у зв'язку з неподанням в установлений строк документів, визначених правилами прийому.

Під час подання заяви вступник пред'являє особисто:

- документ, що посвідчує особу та громадянство;
- військовий квиток або посвідчення про прописку – для військовозобов'язаних;
- документ державного зразка (оригінал) про раніше здобутий освітній (освітньо-кваліфікаційний) рівень, на основі якого здійснюється вступ, і додаток до нього.

Усі копії документів засвідчуються за оригіналами приймальною комісією університету або в установленому законодавством порядку. Копії документа, що посвідчує особу та громадянство, військового квитка (посвідчення про прописку) не підлягають засвідченню. Копії документів без пред'явлення оригіналів не приймаються.

Особа, яка подає для вступу до аспірантури диплом, що виданий іноземним навчальним закладом, допускається до вступних випробувань (після нострифікації) нарівні з іншими особами. Зарахування такого вступника здійснюється в разі успішного складання ним вступних випробувань та прийняття вченою радою рішення про визнання його диплома.

До вступних випробувань допускаються особи, які вчасно подали необхідні для вступу документи згідно з правилами прийому. Рішення про допуск до вступних іспитів до аспірантури виноситься приймальною комісією університету з урахуванням рішення кафедри, розгляду поданих наукових праць, дослідницької пропозиції, про що вступник до аспірантури повідомляється у тижневий термін.

Приймальна комісія може відмовити особі в допуску до проходження вступних випробувань до аспірантури виключно у зв'язку з неподанням в установлений строк документів, визначених правилами прийому.

Особам, які за рішенням приймальної комісії допущені до складання вступних іспитів до аспірантури, для підготовки та складання вступних іспитів надається один раз на рік додаткова оплачувана відпустка за місцем роботи з розрахунку 10 днів на кожен іспит.

3.3. Відповідно до пункту 11 статті 44 Закон України «Про вищу освіту» та Постанови Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. №261 «Порядок підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у вищих навчальних закладах (наукових установах)» на основі

освітнього ступеня «магістр» / освітньо-кваліфікаційного рівня «спеціаліст» для здобуття освітньо-наукового ступеня доктора філософії здійснюється за результатами наступних іспитів:

- зі спеціальності (в обсязі програми рівня вищої освіти магістра з відповідної спеціальності);
- з іноземної мови (за вибором вченої ради Інституту в обсязі, який відповідає рівню B2 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти). Вступник, який підтвердив свій рівень знання, зокрема англійської мови, дійсним сертифікатом TOEFL, або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment звільняється від складання вступного іспиту з іноземної мови. Під час визначення результатів конкурсу зазначені сертифікати прирівнюються до результатів вступного випробування з іноземної мови з найвищим балом;
- з філософії.

Оцінювання вступних іспитів зі спеціальності, іноземної мови та філософії здійснюється за 100-бальною шкалою.

Для конкурсного відбору осіб, які вступають до аспірантури для здобуття ступеня доктора філософії конкурсний бал обчислюється шляхом додавання балів вступних іспитів зі спеціальності, іноземної мови та філософії помножених на вагові коефіцієнти.

Конкурсний бал вступників до аспірантури визначається за формулою:

$$KB = BC \times K1 + BI \times K2 + BF \times K3,$$

Де **BC** – бал іспиту зі спеціальності;

BI – бал іспиту з іноземної мови;

BF – бал іспиту з філософії;

K1, K2, K3 – вагові коефіцієнти, сума яких дорівнює одиниці.

Вагові коефіцієнти вступних іспитів затверджуються на рівні:

зі спеціальності (K1) – 0,5;

з іноземної мови (K2) – 0,3;

з філософії (K3) – 0,2.

Особи, які на час вступу до аспірантури склали всі або декілька кандидатських іспитів, звільняються (за їх бажанням та письмовою згодою) від вступних іспитів. Приймальною комісією зараховуються оцінки кандидатських іспитів на підставі відповідної заяви вступника.

Особам, які вступають до аспірантури з іншої галузі знань (спеціальності) ніж та, яка зазначена в їх дипломі магістра (спеціаліста), призначаються додаткові вступні випробування.

Програми вступних випробувань розробляються і затверджуються Інститутом не пізніше ніж за два місяці до початку прийому документів та оприлюднюються на веб-сайті Інституту.

Вступники, які без поважних причин не з'явилися на вступні іспити у зазначений розкладом час, а також ті, знання яких було оцінено як «незадовільно» (нижче 60 балів), до участі в наступних вступних випробуваннях не допускаються.

Повторне складання вступних іспитів не дозволяється. Результати вступних випробувань до аспірантури дійсні для вступу до Інститут протягом одного календарного року.

Апеляція на результати вступних випробувань розглядає апеляційна комісія Інституту, склад та порядок якої затверджується наказом ректора.

3.4. Вступні випробування до аспірантури проводяться предметними комісіями, до складу яких входить, як правило, три-п'ять осіб, які призначаються наказом ректора.

3.5. До складу предметних комісій включаються доктори філософії та доктори наук, які проводять наукові дослідження за відповідною спеціальністю та відповідають за виконання відповідної освітньо-наукової програми.

До складу предметних комісій можуть бути також призначені представники наукових установ, з якими укладено договори про ведення спільної наукової діяльності та/або про спільне керівництво дослідженнями аспірантів, та/або про спільне виконання освітньо-наукової програми або з якими здійснюється підготовка докторів філософії за спільною освітньо-науковою програмою, узгодженою між Інститутом і науковою установою.

До складу предметної комісії з іноземної мови можуть включатися також особи, які не мають наукового ступеня і вченого звання. Але вільно володіють відповідною іноземною мовою і за рішенням вченої ради можуть кваліфіковано оцінити рівень знання відповідної мови вступником.

3.6. За результатами проведення вступних випробувань до аспірантури приймальна комісія приймає рішення щодо кожного вступника за процедурою, визначеною правилами прийому до Інституту.

Рішення приймальної комісії про зарахування до аспірантури затверджується наказом ректора, який оприлюднюється в установленому порядку.

3.7. Аспіранту одночасно з його зарахуванням відповідним наказом ректора призначається науковий керівник з числа наукових або науково-педагогічних працівників з науковим ступенем.

Науковий керівник аспіранта здійснює наукове керівництво роботою над дисертацією, надає консультації щодо змісту і методології наукових досліджень аспіранта, контролює виконання індивідуального плану наукової роботи та індивідуального навчального плану аспіранта і відповідає перед вченою радою Інституту за належна та своєчасне виконання обов'язків наукового керівника.

Науковий керівник, який має ступінь доктора філософії, може здійснювати одночасне наукове керівництво роботою над дисертаціями, як правило, не більше трьох здобувачів наукового ступеня доктора філософії.

3.8. Про надання дозволу докторам філософії (кандидатам наук) здійснювати наукове керівництво здобувачами вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні приймає рішення вчена рада Інституту.

Критеріями для надання наукового керівництва є:

- наукові праці (не менше десяти) (є автором або співавтором), опубліковані після захисту дисертації у вітчизняних та/або іноземних (міжнародних) рецензованих фахових виданнях, з яких не менше трьох публікацій у періодичних виданнях, включених до наукометричних баз Scopus або Web of Science та інші;
- керівництво науково-дослідною роботою або участь у їх виконанні.

Вчена рада Інституту своїм рішенням надає дозвіл докторам філософії (кандидатам наук) керувати аспірантами та здобувачами на термін 5 років.

Після закінчення терміну дозволу на наукове керівництво вчена рада розглядає питання про ефективність роботи наукових керівників. Дозвіл на наукове керівництво продовжується на наступні 5 років. Якщо не менше 50% випускників аспірантури, якими здійснювалось керівництво. Вчасно захистили дисертацію або подали її до спеціалізованої вченої ради. Вчена рада Інституту має право призупинити дозвіл на участь у підготовці науково-педагогічних кадрів, якщо науковий керівник не забезпечує своєчасну та якісну підготовку аспірантів і здобувачів.

3.9. Рішення про зміну наукового керівника, як виняток, приймається вченою радою Інституту на підставі заяви аспіранта.

4. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі

4.1. Підготовка здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії в аспірантурі здійснюється за освітньо-науковою програмою та навчальним планом, що затверджуються Вченою радою Інституту.

Протягом строку навчання в аспірантурі аспірант зобов'язаний виконати всі вимоги освітньо-наукової програми, зокрема здобути теоретичні знання, уміння, навички та інші компетентності, достатні для продукування нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі професійної та дослідницько-інноваційної діяльності, оволодіти методологією наукової та педагогічної діяльності, а також провести власне наукове дослідження, результати якого мають наукову новизну, теоретичне та практичне значення, та захистити дисертацію.

4.2. Освітньо-наукова програма та навчальний план аспірантури складаються з освітньої та наукової складових.

Навчальний план аспірантури повинен містити інформацію про перелік та обсяг навчальних дисциплін (30-60 кредитів Європейської кредитної трансферно-накопичувальної системи (далі – ЄКТС), послідовність їх вивчення, форми проведення навчальних занять та їх обсяг, графік навчального процесу, форми поточного і підсумкового контролю.

Освітньо-наукова програма та навчальний план підготовки здобувачів ступеня вищої освіти доктор філософії є основою для формування аспірантом індивідуального навчального плану та індивідуального навчального плану наукової роботи, які погоджуються з науковим керівником та затверджуються вченою радою Інституту протягом двох місяців з дня зарахування особи до аспірантури.

Тема дисертаційної роботи аспіранта після обговорення на засіданні кафедри, затверджується Вченою Радою Інституту не пізніше двох місяців після зарахування його до аспірантури.

Уточнення (як виняток – зміна) теми відбувається за обґрунтованим поданням кафедри та рішенням вченої ради Університету.

4.3. Індивідуальний навчальний план аспіранта повинен містити перелік дисциплін за вибором аспіранта в обсязі, що становить не менше як 25 відсотків загальної кількості кредитів ЄКТС. При цьому аспіранти мають право вибирати навчальні дисципліни, що пропонуються для інших рівнів вищої освіти і які пов'язані з тематикою дисертаційного дослідження, за погодженням із своїм науковим керівником, завідувачем кафедри та деканом відповідного факультету.

Засвоєння аспірантами навчальних дисциплін відбувається на базі Інституту, а також в рамках реалізації права на академічну мобільність – на базі інших вищих навчальних закладів (наукових установ).

Аспірант має право змінювати свій індивідуальний план за погодженням із своїм науковим керівником у порядку, який затверджується вченою радою.

Усі аспіранти незалежно від форми навчання зобов'язані відвідувати аудиторні заняття і проходити всі форми поточного та підсумкового контролю, передбачені індивідуальним навчальним планом аспіранта та освітньо-науковою програмою аспірантури.

4.4. Освітньо-наукова програма аспірантури має включати не менше чотирьох складових, що передбачають набуття аспірантом таких компетентностей відповідно до Національної рамки кваліфікацій:

- здобуття глибинних знань із спеціальності (групи спеціальностей), за якою (якими) аспірант проводить дослідження, зокрема засвоєння основних концепцій, розуміння теоретичних і практичних проблем, історії розвитку та сучасного стану наукових знань за обраною спеціальністю, оволодіння термінологією з досліджуваного

наукового напрямку (орієнтований обсяг такої освітньої складової становить не менш як 12 кредитів ЄКТС);

- оволодіння загальнонауковими (філософськими) компетентностями, спрямованими на формування системного наукового світогляду, професійної етики та загального культурного кругозору (орієнтовний обсяг такої освітньої складової становить чотири-шість кредитів ЄКТС);
- набуття універсальних навичок дослідника, зокрема усної та письмової презентації результатів власного наукового дослідження українською мовою, застосування сучасних інформаційних технологій у науковій діяльності, організації та проведення навчальних занять, управління наукових досліджень, реєстрації прав інтелектуальної власності (орієнтовний обсяг такої освітньої складової становить не менше як шість кредитів ЄКТС);
- здобуття мовних компетентностей, достатніх для представлення та обговорення результатів своєї наукової роботи іноземною мовою (англійською або іншою відповідно до специфіки спеціальності) в усній та письмовій формі, а також для повного розуміння іншомовних наукових текстів з відповідної спеціальності (рекомендований обсяг такої навчальної складової становить шість-вісім кредитів ЄКТС).

4.5. Аспірант, який підтвердив рівень свого знання іноземної мови, зокрема англійської, дійсним сертифікатом тестів TOEFL, або International English Language Testing System, або сертифікатом Cambridge English Language Assessment, на рівні C1 Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти, має право:

- на зарахування відповідних кредитів, передбачених освітньо-науковою програмою аспірантури. Як таких, що виконані у повному обсязі;
- на використання обсягу навчального навантаження, передбаченого для набуття мовних компетентностей, для здобуття інших компетентностей (за погодженням з науковим керівником).

4.6. Вчена рада Інституту має право прийняти рішення про визнання набутих аспірантом в інших вищих навчальних закладах (наукових установах) компетентностей з однієї чи декількох навчальних дисциплін (зарахувати кредити ЄКТС), обов'язкове здобуття яких передбачено освітньо-науковою програмою аспірантури.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії є самостійним розгорнутим дослідженням, що пропонує розв'язання актуального наукового завдання в певній галузі знань або на межі кількох галузей, результати якого становлять оригінальний внесок у суму знань відповідної галузі (галузей) та оприлюднені у відповідних публікаціях.

Наукова складова освітньо-наукової програми оформляється у вигляді індивідуального плану наукової роботи аспіранта і є невід'ємною частиною навчального плану аспірантури.

Стан готовності дисертації аспіранта до захисту визначається науковим керівником (або консенсусним рішенням двох керівників).

Обов'язковою умовою допуску до захисту є успішне виконання аспірантом його індивідуального навчального плану.

Здобувачі вищої освіти ступеня доктора філософії захищають дисертації, як правило, у постійно діючій спеціалізованій вченій раді. Вчена рада Інституту має право подати до Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти документи для акредитації спеціалізованої вченої ради, утвореної для проведення разового захисту,

або звернутися з відповідним клопотанням до іншого вищого навчального закладу (наукової установи), де функціонує постійно діюча спеціалізована рада з відповідної спеціальності.

5. Здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою

- 5.1. Особи, які професійно провадять наукову, науково-технічну або науково-педагогічну діяльність, мають право здобувати вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою без переривання трудової діяльності або під час перебування у творчій відпустці.

Здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою передбачає повне та успішне виконання відповідної освітньо-наукової програми та навчального плану аспірантури згідно із затвердженими в установленому порядку індивідуальним навчальним планом та індивідуальним планом наукової роботи прикріпленої особи та публічний захист дисертації у спеціалізованій вченій раді. Правила та процедури прикріплення визначаються вченою радою Інституту.

Особи, прикріплені до Інституту з метою здобуття вищої освіти ступеня доктора філософії поза аспірантурою, мають всі права і обов'язки, визначені у другому розділі цього Порядку.

- 5.2. У разі звільнення з роботи особа втрачає право здобувати вищу освіту ступеня доктора філософії поза аспірантурою в Інституті та має право:

- продовжувати свою підготовку для здобуття ступеня доктора філософії поза аспірантурою у вищому навчальному закладі (науковій установі), до якого особа зарахована на посаду науково-педагогічного чи наукового працівника (за умови прийняття відповідного рішення таким вищим навчальним закладом (науковою установою));

- вступити до аспірантури Інституту для здобуття відповідного ступеня і зарахування їй відповідних кредитів ЄКТС, здобутих поза аспірантурою.

6. Відрахування, переривання навчання, поновлення і переведення аспірантів

7.1. Підставами для відрахування здобувачів вищої освіти є:

- 1) завершення навчання за відповідною освітньо-науковою програмою;
- 2) власне бажання;
- 3) переведення до іншого навчального закладу;
- 4) невиконання навчального плану (для здобувачів вищої освіти ступеня доктор філософії);
- 5) порушення строків виконання індивідуального плану наукової роботи без поважних причин, передбачених законодавством;
- 6) порушення умов договору (контракту), укладеного між університетом та особою, яка навчається, або фізичною (юридичною) особою. Яка оплачує таке навчання;
- 7) не поновлення після завершення академічної відпустки;
- 8) порушення Статуту КІСПП, Правил внутрішнього розпорядку, невиконання рішень Вченої ради Інституту, розпоряджень, наказів ректора;
- 9) інші випадки, передбачені законом.

7.2. Здобувачі вищої освіти можуть переривати навчання (з наданням академічної відпустки) у зв'язку із обставинами, які унеможливають виконання індивідуального плану роботи:

- за станом здоров'я;
- перебування у відпустці у зв'язку з вагітністю та пологами, доглядом за дитиною до досягнення нею трирічного віку;

- призовом на строкову військову службу у разі втрати права на відстрочку від неї;
- навчанням чи стажуванням в освітніх і наукових установах (у тому числі іноземних держав).

7.3. Загальний термін переривання у навчанні у зв'язку з хворобою не може перевищувати один рік.

Здобувачам вищої освіти, призваним на військову службу у зв'язку з оголошенням мобілізації, гарантується збереження місця навчання.

Здобувачам вищої освіти, які реалізують право на академічну мобільність, протягом навчання, стажування чи здійснення наукової діяльності в іншому навчальному закладі (науковій установі) на території України чи поза її межами гарантується збереження місця навчання відповідно до положення про порядок реалізації права на академічну мобільність. Такі особи не відраховуються із складу здобувачів вищої освіти.

7.4. Для оформлення академічної відпустки аспірант не пізніше ніж за п'ятнадцять днів до початку бажаного терміну переривання подає на ім'я ректора заяву, погоджену з науковим керівником (консультантом) та завідувачем кафедри. До заяви повинні додаватися документи, які підтверджують обґрунтованість причини переривання (офіційне запрошення на стажування, підтвердження отримання гранту, лікарняні листи. Довідка ЛКК, свідоцтво про народження дитини тощо).

7.5. Переривання та продовження навчання в аспірантурі у оформлюється відповідним наказом. Період переривання не включається до терміну навчання в аспірантурі.

7.6. У випадку, якщо аспірант після закінчення терміну академічної відпустки не поновив свій статус протягом десяти днів, то він/вона підлягає відрахуванню з останнього дня переривання навчання в аспірантурі, зазначеного у наказі.